

וירא אליו יהוה בלילה ומראו והוא יושב פתח האהל כח
היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו ויהי
וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ויאמר אלהי
אם לא מצאתי חן בעיניך אליה תעבר מעל עבדך
ועל פי סוס ואברהם הלך עמו לשלוש: ויהיה אצל המכסה
אני מאברהם אשר אני עשה: ואברהם הוה יהוה לגוי גדול
ועמים ונברכרבו כל גווי הארץ: כי ירעתיו למען אשר
יעצה את בניו ואת ביתו אחריו ושמו דרך יהוה לאשת
צדקה ומשפט למען יבוא יהוה על-אברהם את אשר-
דבר עליו: **פרק 5** ויאמר אבימלך אל-אברהם מה ראת
כי עשית את הדבר הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק
אין-ריתא אלהים במקום הזה והדרגתי על-דבר אשת:

ויתפלל אברהם אל-האלהים וירפא אלהים
את-אבימלך ואת-אשתו וזמרתו וילדו: כי-עצר עצר
הוא בער כל-דחם לבית אבימלך על-דבר שרה אשת
אברהם: ויהוה פקד את-שרה כאשר אמר
ועש יהוה לשרה כאשר דבר:
פרק 6 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח-נא את-בנתך את-
יחידך אשר-אהבת את-יחידך וקח-נא אל-ארץ המדינה
ועלעהו שם לעלה על אדמת הדיים אשר אמר אליך:
פרק 7 וישלח אברהם את-יחיד ויפק
את-המאכלת לשלח את-בנתו: ויקרא אליו מלאך יהוה
מן-השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-
תשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי ביעתה ירעתי
כי-ירא אלהים אתה ולא חשבת את-בנתך את-יחידך מפני:
וישאל אברהם את-עניו וירא והנה-אל אחר נאחו בספק
פקדו וילך אברהם ויפק את-האל ויעלעהו לעלה תחת
דבני: ויקרא אברהם שם-הפקדום יהוה יהוה ויראה אשר
יאמר היום בקרי יהוה ויראה: ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם
שנית מן-השמים: ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר
עשית את-הדבר הזה ולא חשבת את-בנתך את-יחידך: כי-
בך אברכך והרבה ארבה את-יוצרך ככוכבי השמים וכחול
אשר על-שפת הים וירש וירשך את-שער איבינו:

פרק 8 והיו חמי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חמי
שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חבדון בארץ כנען
ובא אברהם לסעד לשרה ולבניה:
פרק 9 ואבישע בן-ביהוה
אחי השמים ואחיה הארץ אשר לא-יתקח אשה לבני מנחת
הכנעני אשר אביו יושב בקרבו: כי אל-ארצה ואל-מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו ועבד ובהת
לא-לקחת האשה ללכת אחר: אל-הארץ הזאת השב
אשכך את-בנתך אל-הארץ אשר-יצאת משם: ויאמר אליו
אברהם השמר לך פן-תשוב את-בני שמה:

אמר כי פתחם הפתח בר קמא אין הקדוש ברוך
הוא חפץ לטוב כל בריה שנקמה כי לא חפץן פתח הפתח (חוקי חל).
וכן הוא אמר: כי לא יאמר חפץ נשע, אמה (חמ"ה) וזמרה ח"א
נאם צדני ורזה אם-חפץן פתח הרשע יחוק: לא-א. ובהה חפץ לנצדוק
בריותיו שנקמה, ה' חפץ למנו דדוק (ש"ס כ"א). סוד לך שפמן
שנפרות חופיא ומקיעיון לפניו והוא כולם עליה, מה הקדוש ברוך
הוא עושה, חזרו ומקבל לכן סגורו שאלו צדיקן וכתו וצדק שיל
לפני סגנורו, וכן אמה מוצא כימי ירקה שפמאן שוקטם חוצות
וירשלים: נאם אין דדעו ובעשו כדחובותיה אם שפמאן איש אשם עוה
משפט בקשש אמונה וקפלה (ש"ס כ"א) וירשלים:
פרק 10 ה' צדיק יבחן והשע וראה חסם שגאה נקשו,
אמר ר' יונתן היצור הזה אינו בודק קנקנים מרעעים לא על אותה שפחה יפה, כך אין
שאינו מקיש עליהם אחת עד שהיא פוקעת. ומה הוא בודק, הקדוש ברוך הוא מנסה אלא
קנקנים יפים שאפלו הוא מקיש עליו כמה פעמים אינו
נשקר. כך אין הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את הצדיקים.
שהוא יודע שהפשתן שלו יפה
כל שהוא בוחשהו היא משפחת
וכל שהוא מקיש עליה היא
משפחתו. ובקשה שהוא יודע
שפשתנו רעה אינו מספיק להקיש
עליה עד שהיא פוקעת. כך אין
הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את
הצדיקים שאנאמר ה' צדיק יבחן.
לרבה בר רב מנא הוא מילא דאמר רבנן לך המבשש רחמים על
הכחור והוא צריך לאורו רבך הוא נענה תחלה אל רבתי 'ה' שב
את שבות איוב כדחמלו בער רעדו אמר ליה את אברה מרתם ונאם
'אמינא ומא' ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת
אשתו ואמרתו [וגו'] וכתוב 'ה' פקד את שרה כאשר אמר וגו' כאשר
אמר אברהם 'אל אבימלך
טוב למתפלל שחזרו שאל כמותה ליה. והפירוט צוחו לך לזונו דלר היינו שהמתפלל
למעשה לריך שהכירו ישאר - כחולת הדנה היינו כחולת הרה, ואע"פ
מתפלל על הכירו שאל מלה ו - הוא נענה תחלה, ודבר זה ראה מאצני. ולמעשה
למעשה היה לך שאבימלך שאל בעקבותיו, כדו שלל איננו לינוי הדור שאבימלך נחשבה
גרה כעו שחלמת הלענים דבר כד. ואע"פ המתפלל עליו שירפא מעקבותיו, מקום זה נענה

ענה וזכרון הדבר נלמדת חכמי ופך על פי סתים יודע נחשו שפולחן
אוסו: (י"ג) משק הבין, והלא סגורן סכך שנאמר (שפדכ י"ג)
וימלו וימלו וימלו כד סגורן ללה (י"ג) מעלל עמוק של חזו לריך
קטנו נשכחו קיים עם של לנרסם זין סתמים (למל סו) כי יג
סיה זעק: ורבא שכתב, (מס"ס ה) עמוק מוכן לנרסנת עם
קללנו נשכחים עם על חזו דיה עם ותלסן מללסן חזו דוד נמלסן
(מללס"ס ה) (י"ג) וילך נשכחים סכס:

אין אני מתלה במראה כל אלה
החבורים והמסות, שנוכח רצון ריבונותאוציה בורגנית
סחית, שהאופים להביא את תורת ישראל כבת מלכות
מוריתבוימה ולהאזין להשגנתו פברר בוטונו, זיר
וירק לוסאנילו, כי מוכשרת היא להכניס לטרקלינים
המקושטים, נפש כחולת בכל אלו הדורות הסובבות סחור,
סחור לנשוא אחר: שפיתת המצוות טובה לעיכול המינון,
לשכוח מנוקה, לשלום המשפחה ולעמדה חברתית.
הפעולה חזונית בעיקרה חזונית טבל היא, שהאדם
מוזמן עם האיל לנכודק אחר, הוא נטבע על-האיל להקריבה
עממית המתנשאת במאבק עם צירוי הפרטיסטיביים, שבכירת
הרצון, קבלת 'משא' טרנסצונדנטאלי, בחיזור על חדות
בשר מוגזמת, בחסתינותו לפקיים מן הפיעים והערב ובהת'
מכרות אל הפור הממור, בחתננותו עם משטר חילוני
ובכחתינותו אל עולם פרודנסאלי שאינו מוכן לאחוריים.
הקריב את קירבון: זהו חזו העיקרי החינוכי לאיש חדות, בחירו
האומה, מאותה שעה שגילו את האיל, התעסקו בפעולת
הקריבה מתמיהה

פרק 11 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
(אמר מאי) איר יוחנן משום רבי יוסי בן
זמרא אחר דבריו של שמן דכתיב 'ויגדל
הילד ויגמלו וגו' אמר שמן לפני הקב"ה
רבונו של עולם וכן זה תננו למאה שנה
פרי במן מכל סעודה שעשה לא היה לו
חור אחר או גזול אחר להקריב לפניך אמר
לו כלום עשה אלא בשביל בני אם אמר
אומר לו וכן את כנך לפני מיד וזכרו מיד
והאלהים נסה את אברהם ויאמר קח נא
אמר רבי שמעון בר אבא 'אין נא
אלא לשון בקשה משל למלך בשר ודם
שעמדו עליו מלחמות הרבה והיה לו גבור אחר ונצחן לימים עמדה עליו
מלחמה חזקה אחר לו בבקשה מוכן נגדו זו שלא יאמר
ראשונות אין בהם ממש אף הקב"ה אמר לאברהם ניסיתך בכמה נסיונות
ועמדה בכלן עכשיו עמד לי בבסיון זה שלא יאמרו אין ממש בראשונים

והוא אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח-נא את-בנתך את-
יחידך אשר-אהבת את-יחידך וקח-נא אל-ארץ המדינה
ועלעהו שם לעלה על אדמת הדיים אשר אמר אליך:
פרק 8 והיו חמי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חמי
שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חבדון בארץ כנען
ובא אברהם לסעד לשרה ולבניה:
פרק 9 ואבישע בן-ביהוה
אחי השמים ואחיה הארץ אשר לא-יתקח אשה לבני מנחת
הכנעני אשר אביו יושב בקרבו: כי אל-ארצה ואל-מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו ועבד ובהת
לא-לקחת האשה ללכת אחר: אל-הארץ הזאת השב
אשכך את-בנתך אל-הארץ אשר-יצאת משם: ויאמר אליו
אברהם השמר לך פן-תשוב את-בני שמה:

אין אני מתלה במראה כל אלה
החבורים והמסות, שנוכח רצון ריבונותאוציה בורגנית
סחית, שהאופים להביא את תורת ישראל כבת מלכות
מוריתבוימה ולהאזין להשגנתו פברר בוטונו, זיר
וירק לוסאנילו, כי מוכשרת היא להכניס לטרקלינים
המקושטים, נפש כחולת בכל אלו הדורות הסובבות סחור,
סחור לנשוא אחר: שפיתת המצוות טובה לעיכול המינון,
לשכוח מנוקה, לשלום המשפחה ולעמדה חברתית.
הפעולה חזונית בעיקרה חזונית טבל היא, שהאדם
מוזמן עם האיל לנכודק אחר, הוא נטבע על-האיל להקריבה
עממית המתנשאת במאבק עם צירוי הפרטיסטיביים, שבכירת
הרצון, קבלת 'משא' טרנסצונדנטאלי, בחיזור על חדות
בשר מוגזמת, בחסתינותו לפקיים מן הפיעים והערב ובהת'
מכרות אל הפור הממור, בחתננותו עם משטר חילוני
ובכחתינותו אל עולם פרודנסאלי שאינו מוכן לאחוריים.
הקריב את קירבון: זהו חזו העיקרי החינוכי לאיש חדות, בחירו
האומה, מאותה שעה שגילו את האיל, התעסקו בפעולת
הקריבה מתמיהה

פרק 10 ה' צדיק יבחן והשע וראה חסם שגאה נקשו,
אמר ר' יונתן היצור הזה אינו בודק קנקנים מרעעים לא על אותה שפחה יפה, כך אין
שאינו מקיש עליהם אחת עד שהיא פוקעת. ומה הוא בודק, הקדוש ברוך הוא מנסה אלא
קנקנים יפים שאפלו הוא מקיש עליו כמה פעמים אינו
נשקר. כך אין הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את הצדיקים.
שהוא יודע שהפשתן שלו יפה
כל שהוא בוחשהו היא משפחת
וכל שהוא מקיש עליה היא
משפחתו. ובקשה שהוא יודע
שפשתנו רעה אינו מספיק להקיש
עליה עד שהיא פוקעת. כך אין
הקדוש ברוך הוא מנסה אלא את
הצדיקים שאנאמר ה' צדיק יבחן.
לרבה בר רב מנא הוא מילא דאמר רבנן לך המבשש רחמים על
הכחור והוא צריך לאורו רבך הוא נענה תחלה אל רבתי 'ה' שב
את שבות איוב כדחמלו בער רעדו אמר ליה את אברה מרתם ונאם
'אמינא ומא' ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת
אשתו ואמרתו [וגו'] וכתוב 'ה' פקד את שרה כאשר אמר וגו' כאשר
אמר אברהם 'אל אבימלך
טוב למתפלל שחזרו שאל כמותה ליה. והפירוט צוחו לך לזונו דלר היינו שהמתפלל
למעשה לריך שהכירו ישאר - כחולת הדנה היינו כחולת הרה, ואע"פ
מתפלל על הכירו שאל מלה ו - הוא נענה תחלה, ודבר זה ראה מאצני. ולמעשה
למעשה היה לך שאבימלך שאל בעקבותיו, כדו שלל איננו לינוי הדור שאבימלך נחשבה
גרה כעו שחלמת הלענים דבר כד. ואע"פ המתפלל עליו שירפא מעקבותיו, מקום זה נענה

ענה וזכרון הדבר נלמדת חכמי ופך על פי סתים יודע נחשו שפולחן
אוסו: (י"ג) משק הבין, והלא סגורן סכך שנאמר (שפדכ י"ג)
וימלו וימלו וימלו כד סגורן ללה (י"ג) מעלל עמוק של חזו לריך
קטנו נשכחו קיים עם של לנרסם זין סתמים (למל סו) כי יג
סיה זעק: ורבא שכתב, (מס"ס ה) עמוק מוכן לנרסנת עם
קללנו נשכחים עם על חזו דיה עם ותלסן מללסן חזו דוד נמלסן
(מללס"ס ה) (י"ג) וילך נשכחים סכס:

אין אני מתלה במראה כל אלה
החבורים והמסות, שנוכח רצון ריבונותאוציה בורגנית
סחית, שהאופים להביא את תורת ישראל כבת מלכות
מוריתבוימה ולהאזין להשגנתו פברר בוטונו, זיר
וירק לוסאנילו, כי מוכשרת היא להכניס לטרקלינים
המקושטים, נפש כחולת בכל אלו הדורות הסובבות סחור,
סחור לנשוא אחר: שפיתת המצוות טובה לעיכול המינון,
לשכוח מנוקה, לשלום המשפחה ולעמדה חברתית.
הפעולה חזונית בעיקרה חזונית טבל היא, שהאדם
מוזמן עם האיל לנכודק אחר, הוא נטבע על-האיל להקריבה
עממית המתנשאת במאבק עם צירוי הפרטיסטיביים, שבכירת
הרצון, קבלת 'משא' טרנסצונדנטאלי, בחיזור על חדות
בשר מוגזמת, בחסתינותו לפקיים מן הפיעים והערב ובהת'
מכרות אל הפור הממור, בחתננותו עם משטר חילוני
ובכחתינותו אל עולם פרודנסאלי שאינו מוכן לאחוריים.
הקריב את קירבון: זהו חזו העיקרי החינוכי לאיש חדות, בחירו
האומה, מאותה שעה שגילו את האיל, התעסקו בפעולת
הקריבה מתמיהה